

Ayhan Gökhan

Kórház, plüssök, kórház

Felvételről hallgatom a kórházmozgást, térnyerő akadésgátlóm,

fogalmam sincs, mikor készült ez a kórházmozgást megörökítő kép, a beszéd túlfeléről készült felvételeken nincs dátum, mikor vették rá, engedelmeskedjen a mozgás szabályzatához felelősen, nem tudom, ha ezt az anyanyelvemből kimentett bolygót megmozgatnám, kapnék-e kártérítést, öngyilkosságtól védett, betegséggé érintett anyám,

kijáratbetegségem, tagadásbetegségem, tenyérbetegségem,
ne érintsd meg a tenyerem és ne tégy fel kérdést,
kijáratbetegségem, tagadásbetegségem, tenyérbetegségem,
ne szólíts meg, ne érints meg, ne tagadj meg,

kórházfolyosón találkozunk, egy kórházfolyosón találkozás mindent megmagyaráz, de én most tisztást keresek ebben a folyosóban, tisztást a kórházmanipulációban, tanácsstalanság környékez, mint elhunyt gyerekek bosszúból szétszórt plüss-szemein a fényt,

bosszút álltak az ápolók a halálért,

bosszút álltak a plüsseiken, nem vitték magukkal a plüsseiket, itt hagyták, terheljen mást értük felelősség, mintha horgásszsinórok feküdnének egy kiszáradt tó mélyén, kapásból nincs értük irgalom és könyörgés, s a kórházfolyosón ide-oda ültetett plüssök testtartása annyira irgalom nélküli, mint a tulajdonságaik,

zsák,
zsák,
ki hozott zsákot?
zsák,
zsák,
látszik rajta, hogy kihasználta,

levélpihenést szolgáló, hideg zsák a plüssök között, mintha halott kórháznyakkendő
gyerekek gyűjtötték volna bele az avart, harminc kiló ünnepi köszöntést, pont akkora súlyú a zsák, mint kézfogás és köszöntés, akár egy gyerek,

jó kérdés:
megemeled?
belefélsz?
belefélek,

mi sem természetesebb,
elmulasztott öngyilkosság tette felelőssé tested a betegségért,

gyógyszerreklámszagú érintések körtáncában végzem a napi rutint: megszámlolom
a kórházfolyosón változó időközönként érkező büntetésplüssöket,

körbefekszenek,
s nem kérdeznek semmit,
nem kérdezik meg:
te voltaképpen milyen betegség végzetes eredménye vagy?

öngyilkosságból felgyógyult érintések körtáncában szerzett szeretet az enyém, s mint
egy anyajegy földrajza, folyója és határozott geometriája van,

szedjük ma este szeretetet, testrészekről és önzésekről hullt le,
szedjük össze,
megtömni a plüssöket,
nem bántad meg, hogy nem lettél öngyilkos, csak beteg?

Gyerekek, menekülés, gyerekek

Antonio Aragón Renuncio fotóira

a futás hat lépés,
a futást hat lépés takarja el,
a futást mint félreértést,
tekerni ki egy csirke nyakát,
egy gyereket, aki nem töltötte be a hatodik életévét,
nem ért el egy megfelelő magasságot,
mihez?
a futás hat lépést,
hat lépést és félreértést,
mihez?
megfelelő magasság, az azért kell,
mihez?
nem töltötte be a hatodik életévét,
hat lépést tett meg,
hat lépést és félreértést,
a mozgás önzésképző szerv,
megtetted?
nem.

nem tetted meg.
 nem tettem meg a hat lépést.
 félreértést tettél.
 félreértést.
 mihez?
 nem érte el a megfelelő magasság.
 korlátozást vezettek be.
 hat lépést a neked ajándékozott térben.
 nincs növekedés felfele.
 nincs az a félreértés, amely előbb-utóbb ne tenne ki hat lépést.
 mihez?
 korlátozást vezettem be önzésből.
 szeretetből?
 dehogy!
 milyen szeretetből vezették be?
 önzésből!
 hat lépést tenyésztenek a világban.
 tenyésztk a lépést.
 mihez?
 az állat még nem érte el a megfelelő súlyt.
 mihez?
 nem ért fel az emberi önzéshez.
 hatévesek, hatévesek, vacsorához!
 vágósúlyt?
 tenyésztk az embert az önzéstelepések.

Nyilas Atilla

A Hang

Nagyítóval is megnéztem a fakó képet.
 A tengert nem látni rajta, csak a sziklát,
 annak a lánynak a talán még meleg helyével,
 aki több nap ott strandolt a közelünkben,
 csak pajtásával együtt hagyta volna magát lefotózni,
 úgy meg én nem akartam, hát maradt a hely,
 meg az emlék, ahogy vonulok a nyári fák alatt,
 és közben hallom fejemben a Hangot,
 amely mindig beszél, versben beszél hozzám,
 ahogy a tenger morajlik szüntelen,
 el-elhalkul, majd újabb zúdulással
 kitarván ölelkezik a szomjas fővennyel,
 mindig ott van, mindig zenél, maga a nyugalom,